

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 9C/210/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513206783
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Malovcová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2019:2513206783.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou Mgr. Zuzanou Malovcovou v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: Lukáš Slovák, nar. 29.04.1988, trvale bytom Vrbovská cesta 2609/86, Piešťany, o zaplatenie 2.500 Eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 211,07 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 208,86 Eur od 04.01.2012 do zaplatenia, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 11,46 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 26.04.2013, doručenou súdu dňa 20.05.2013, domáhal zaplatenia sumy 2.500 Eur, sumy 208,86 Eur, ktorá predstavuje nezaplatený obchodný úrok ku dňu zosplatnenia úveru, sumy 45 Eur, ktorá predstavuje poplatky za upomienky a výzvy, sumy 2,21 Eur, ktorá predstavuje vyčíslený úrok z omeškania ku dňu zosplatnenia úveru, obchodný úrok vo výške 19,53 % ročne zo sumy 2.500 Eur od 04.01.2012 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.708,86 Eur od 04.01.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobca uviedol, že dňa 02.08.2011 uzatvoril so žalovaným úverovú zmluvu, na základe ktorej žalovanému poskytol bezúčelový úver vo výške 2.500 Eur a žalovaný sa ho zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 47,54 Eur. Úroková sadzba pri poskytnutí úveru - obchodný úrok - bola dohodnutá vo výške 19,53 % ročne. Vzhľadom k tomu, že žalovaný nesplácal poskytnutý úver v súlade so zmluvnými podmienkami a ani neobnovil dodržiavanie zmluvných povinností, žalobca ho písomne vyzval na predčasné splatenie zostatku istiny s príslušenstvom. Keďže žalovaný v stanovenej lehote neuhradil zostatok úveru, žalobca pristúpil k zosplatneniu úveru z dôvodu porušenia zmluvných podmienok ku dňu 03.01.2012 a dlžnú sumu k tomuto dátumu vyčíslil vo „Výpise z hlavnej knihy navrhovateľa“. Napriek výzve nebola pohľadávka žalobcu uhradená.

2. Žalovaný sa k podanej žalobe ani na výzvu súdu nevyjadril.

3. Súd rozsudkom, č. k. 9C/210/2013-113 zo dňa 28. februára 2017 uložil I. výrokom žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.500 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 04.01.2012 do zaplatenia, II. výrokom vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol a III. výrokom rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 81,42 %. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v rozsahu zamietajúcej časti úrokov 208,86 Eur, úrokov z omeškania 2,21 Eur, úroku 19,53 % ročne zo sumy 2.500 Eur od 04.01.2012 do zaplatenia a trov konania podal žalobca odvolanie zo dňa 06.04.2017.

4. Krajský súd v Trnave uznesením, č. k. 9Co/222/2017-154 zo dňa 12. septembra 2018 odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti výroku II. s výnimkou nenapadnutej časti o zaplatenie poplatkov za upomienky a výzvy vo výške 45 Eur a vo výroku III. o náhrade trov konania zrušil a vec mu v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd v odôvodnení uznesenia uviedol, že predmetná úverová zmluva obsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch, teda výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, záver prvoinštančného súdu o tom, že predmetný úver sa považuje v dôsledku absencie tohto údajá za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona potom nie je opodstatnený a dôvodný. Odvolací súd uviedol, že povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní v právoplatne neskončenej vrátenej časti bude opätovne vec preskúmať, zaoberať sa pritom vecnou aj právnou dôvodnosťou žalobcom uplatnených nárokov na úroky a poplatky, za tým účelom v súlade s ust. § 295 CSP doplniť dokazovanie, jeho výsledky nadväzne opätovne komplexne vyhodnotiť, posúdiť podľa príslušných hmotnoprávných ustanovení a následne v právoplatne neskončenej časti znova vo veci rozhodnúť.

5. Predmetom konania zostal nárok žalobcu na zaplatenie sumy 208,86 Eur, ktorá predstavuje nezaplatený obchodný úrok ku dňu zosplatenia úveru, sumy 2,21 Eur, ktorá predstavuje vyčíslený úrok z omeškania ku dňu zosplatenia úveru, obchodný úrok vo výške 19,53 % ročne zo sumy 2.500 Eur od 04.01.2012 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 208,86 Eur od 04.01.2012 do zaplatenia a náhrada trov konania.

6. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 08.10.2018, doručenom súdu dňa 11.10.2018 uviedol k nároku na úrok po zosplatení, že má za to, že nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatení. Poukázal na § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka a § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka a na komentár IURA EDITION a uviedol, že z ustanovenia § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka vyplýva, že povinnosť platenia úrokov sa spája s obdobím skutočnej držby požičaných peňažných prostriedkov. Uvedené potvrdzuje aj ustanovenie § 16 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v zmysle ktorého, ak spotrebiteľ splatí spotrebiteľských úver úplne alebo čiastočne pred dohodnutou lehotou splatnosti, je povinný uhradiť úrok a náklady vzniknuté len za časové obdobie od poskytnutia spotrebiteľského úveru do jeho splatenia. Z vyššie uvedeného vyplýva, že tvrdenie, že po zosplatení úveru veriteľovi už neprislúcha nárok na odplatu za poskytnuté peňažné prostriedky, nemá oporu v právnych predpisoch. Obchodný zákonník priznáva veriteľovi právo na dohodnutý úrok od poskytnutia peňažných prostriedkov, pričom stanovuje len moment vzniku tohto nároku, moment jeho zániku nestanovuje. Žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline, č.k. 11Co/12/2017-90 zo dňa 31.01.2017, podľa ktorého, keďže zmluva neobsahuje dohodu o úroku odlišnú od zákona, platí ustanovenie § 497 Obchodného zákonníka. Žalobca uviedol, že vychádzajúc z ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka obsahom záväzku dlžníka nie je vrátiť len poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úroky, ktoré nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania. Úrok z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv omeškanie dlžníka, ktoré je skutočnosťou, ktorá zakladá vznik nových sankčných záväzkov dlžníka, samotný vznik nároku na úrok z úveru neovplyvňuje. Žalobca tiež odkázal na rozsudky Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 43Co/23/2017-92 zo dňa 29.11.2017, č.k. 43Co/28/2017-94 zo dňa 27.02.2018, č.k. 43Co/7/2018 zo dňa 31.05.2018 a č.k. 43Co/29/2018 zo dňa 16.08.2018, rozsudok Krajského súdu v Nitre, č.k. 8Co/193/2017-88 zo dňa 07.12.2017, uznesenie Krajského súdu v Nitre, č.k. 7Co/366/2017-84 zo dňa 30.11.2017, rozsudky Krajského súdu v Košiciach, napr. č.k. 5Co/297/2017 zo dňa 13.02.2018 a č.k. 5Co/311/2017 zo dňa 15.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č.k. 8Co/138/2017-83 zo dňa 27.03.2018, rozsudok Krajského súdu v Nitre, č.k. 12Co/116/2017 zo dňa 19.06.2018, rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č.k. 3Co/108/2017 zo dňa 29.05.2018, uznesenie Krajského súdu v Nitre, č.k. 7Co/326/2017-84 zo dňa 31.05.2018 a rozsudok Krajského súdu v Nitre, č.k. 7Co/203/2017-94 zo dňa 19.07.2018. Žalobca uviedol, že k vzťahu zmluvných úrokov a úrokov z omeškania a priamo k ich uplatniteľnosti veriteľom popri sebe po predčasnom zosplatení dlhu sa jasne vyjadril vo svojej rozhodovacej činnosti aj Najvyšší súd Českej republiky v rozhodnutí, č.k. 33 Cdo 212/2014 zo dňa 21.08.2014.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu a pripojenými listinnými dôkazmi, a to najmä výpisom z hlavnej knihy Prima banky k 03.01.2012, úverovou zmluvou č. 26/232/11 zo dňa 02.08.2011, sadzovníkom poplatkov, upomienkami zo dňa 10.10.2011, zo dňa 03.11.2011, výzvou na

predčasné splatenie úveru zo dňa 20.12.2011, všeobecnými obchodnými podmienkami k 01.08.2011, vyjadrením k uzneseniu zo dňa 08.10.2018, vyjadrením na výzvu súdu zo dňa 25.01.2019, výpisom z interného systému žalobcu a zistil tento skutkový stav:

8. Dňa 02.08.2011 došlo k uzatvoreniu úverovej zmluvy č. 26/232/11 - Optim pôžička medzi žalobcom (v tom čase podnikajúcim pod obchodným menom Dexia banka Slovensko, a.s.) ako poskytovateľom úveru (bankou) a žalovaným ako klientom, ktorej predmetom bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému peňažné prostriedky vo výške 2.500 Eur pri fixnej úrokovej sadzbe vo výške 19,53 % ročne (bod 1.2 zmluvy). Podľa čl. 2 zmluvy, peňažné prostriedky mal žalobca poukázať na klientom určený účet s tým, že prostriedky sa začínajú úročiť v deň poskytnutia úveru. Zároveň boli v čl. 4 dohodnuté poplatky, a to jednorazový poplatok za poskytnutie úveru vo výške 50 Eur a poplatok za správu úverového účtu vo výške 1,99 Eur mesačne. Celková čiastka, ktorú mal klient zaplatiť, predstavuje 5.993,60 Eur (súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom), pri RPMN 23,55 %, priemernej RPMN 17,62 %. Žalovaný sa zaviazal úver splácať v 120 pravidelných mesačných splátkach po 47,54 Eur splatných v 17. deň kalendárneho mesiaca počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bol úver poskytnutý. V bode 5.3 zmluvy sa žalovaný zaviazal, že celý úver s príslušenstvom bude uhradený do 120 mesiacov odo dňa podpisu úverovej zmluvy, pričom banka vykoná poslednú splátku vo výške zostatku úveru s príslušenstvom v deň uvedený v bode 5.2 posledného mesiaca tejto lehoty. V bode 7.2.1 zmluvy bolo pre prípad nesplnenia akýchkoľvek záväzkov zo zmluvy zo strany klienta dohodnuté, že žalobca je oprávnený žiadať splatenie zostatku úveru s príslušenstvom.

9. Z výpisu účtu ako aj z písomného vyjadrenia žalobcu vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 2.500 Eur, z ktorého žalovaný nič neuhradil.

10. Upomienkou zo dňa 10.10.2011 a následne listom zo dňa 03.11.2011 žalobca žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, ak neuhradí omeškané splátky úveru v lehote do 10 dní. Následne listom zo dňa 20.12.2011 žalobca vyzval žalovaného na predčasné splatenie úveru s príslušenstvom do 02.01.2012. Predmetný list zaslal žalobca žalovanému dňa 20.12.2011. Žalovaný dlh neuhradil.

11. Z Výpisu z hlavnej knihy Prima banky k 03.01.2012 vyplýva, že zostatok nezaplatenej istiny predmetného úveru bol vo výške 2.500 Eur, nezaplatené úroky boli vo výške 208,86 Eur a nezaplatené sankčné poplatky boli vo výške 2,21 Eur.

12. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

14. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

15. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver

pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

16. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

18. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

19. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

21. Posudzovaný právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným je od svojho vzniku zmluvným vzťahom medzi spotrebiteľom a dodávateľom a zmluva, ktorá bola medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená, je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný ako spotrebiteľ nemohol individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzatvorenie úverovej zmluvy, keďže táto bola vyhotovená ako formulár, ktorý bol pripravený už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Táto zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere, keďže jej predmetom je poskytnutie úveru, ktorý sa žalovaný zaviazal žalobcovi ako veriteľovi v dohodnutých splátkach vrátiť, teda ide o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru. Žalobca bol v čase uzavretia zmluvy v postavení veriteľa a zároveň dodávateľa s poukazom na predmet jeho podnikania a žalovaný bol v postavení spotrebiteľa, pretože pri uzatváraní úverovej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (táto okolnosť z pripojenej zmluvy nevyplýva a žalobca opak tohto postavenia žalovaného nepreukázal žiadnymi dôkazmi, resp. ani netvrdil). Tento právny vzťah sa preto spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, príp. zákon o ochrane spotrebiteľa).

22. Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona, považoval súd žalobu za čiastočne dôvodnú. V konaní bolo žalobcom tvrdené a preukázané, že žalovaný po poskytnutí úveru v sume 2.500 Eur, úver v dohodnutých splátkach vo výške 47,54 Eur nesplácal. Súd preskúmal obsahové náležitosti úverovej zmluvy zo dňa 02.08.2011 a zistil, že zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. Povinnosťou žalovaného bolo splácať úver v splátkach mesačne dohodnutých vo výške 47,54 Eur. Žalovaný si svoju povinnosť uhrádzať splátky riadne a včas neplnil. Vzhľadom na uvedené žalobca v súlade s bodom 7.2.1 zmluvy po tom, čo bol žalovaný v omeškaní so splátkami úveru, pristúpil listom zo dňa 20.12.2011 k zosplateniu celého úveru a vyzval žalovaného k zaplateniu dlhu do dňa 02.01.2012. Súd posúdil postup žalobcu, ktorý rozhodol o predčasnej splatnosti úveru a vyzval žalovaného na splatenie celého úveru do 02.01.2012, za súladný so zmluvou a § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a mal za to, že žalobcovi tak vzniklo právo na zaplatenie celého zostatku úveru, ktorého hodnota ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru predstavovala sumu 2.500 Eur, v ktorej časti súd považoval žalobu za dôvodnú a túto sumu spolu s úrokom z omeškania súd uložil žalovanému

zaplatiť rozsudkom, č. k. 9C/210/2013-113 zo dňa 28. februára 2017, ktorý v tejto časti nadobudol právoplatnosť dňom 19.04.2017. Súd okrem toho považoval žalobu za dôvodnú aj v časti nároku žalobcu na zaplatenie kapitalizovaného úroku vo výške 208,86 Eur, ktorý vznikol z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru pri zmluvne dohodnutej úrokovej sadzbe vo výške 19,53 % ročne. Za dôvodný považoval súd aj nárok žalobcu na zaplatenie kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 2,21 Eur vyplývajúceho z úverovej zmluvy, ktorý vznikol z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru. Súd pritom vychádzal najmä zo žaloby a z Výpisu z hlavnej knihy Prima banky k 03.01.2012, keď uvedené žalovaný ani nerozporoval. Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že žalovanému nedodržaním splátok úveru vznikla po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru povinnosť zaplatiť žalobcovi zostávajúci úrok vo výške 208,86 Eur a úrok z omeškania vo výške 2,21 Eur, čo spolu predstavuje sumu 211,07 Eur. Vzhľadom na uvedené súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 211,07 Eur.

23. Nakoľko mal súd za preukázané, že žalovaný sa dostal do omeškania so splatením svojho peňažného záväzku, čím žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania, priznal súd žalobcovi v žalobe uplatnený nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne (nejdúť nad rámec návrhu, ktorým je súd v sporovom konaní viazaný a ktorý je súladný s ustanovením § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.) zo sumy 208,86 Eur od 04.01.2012 do zaplatenia, tak ako žalobca žiadal.

24. V časti nároku žalobcu uplatneného v žalobnom návrhu na zaplatenie zmluvného úroku po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru vo výške 19,53 % ročne z istiny do zaplatenia, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobca pristúpil k zosplateniu celého úveru ku dňu 02.01.2012, teda týmto dňom sa stal splatný celý úver, čím zo strany žalobcu došlo k určení lehoty predčasnej končenej splatnosti úveru, keď súd dospel k záveru, že do tohto dňa patrili žalobcovi zmluvné úroky a po tomto dni nastúpil režim platenia úrokov z omeškania. Obdobný názor je vyslovený aj v rozhodnutiach Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.10.2014 sp. zn. 5Co/223/2014, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/85/2013 zo dňa 25.10.2013, Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22. 02. 2017 sp. zn. 5Co/407/2016, Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.12.2017 sp. zn. 22Co/25/2017.

25. Možnosť veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky je právne upravená v ustanovení § 565 Občianskeho zákonníka, na ktorú v prípade plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy nadväzuje ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka je zaradené do 8. časti hlavy I. oddielu 6 tohto právneho predpisu upravujúceho zánik záväzkov. Vyhlásením predčasnej splatnosti zo strany žalobcu ako veriteľa v zmysle ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka zmluva zaniká. Zanikajú všetky práva a povinnosti zmluvných strán zo zmluvy a zaniká aj povinnosť žalovaných ako spotrebiteľov splácať žalobcovi poskytnutý úver v dohodnutých splátkach a platiť mu z poskytnutej istiny ďalšie úroky. Úroky majú akcesorický charakter k hlavnej zmluve, a teda nemožno požadovať úroky za obdobie, v ktorom už zmluva neexistovala, pretože zanikla. Ak hlavný záväzok zanikne, zaniká aj akcesorický záväzok a pretrváva len povinnosť nahradiť už splatné úroky. Spotrebiteľovi vzniká povinnosť vrátiť nesplatenú istinu a splatné úroky, ktorých výška sa ku dňu účinnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti zo strany veriteľa zafixuje. V prípade omeškania spotrebiteľa s vrátením týchto prostriedkov je spotrebiteľ povinný platiť výlučne úroky z omeškania, avšak nie riadne úroky.

26. Z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98 vyplýva, že dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania.

27. V danej súvislosti je potrebné poukázať aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.09.2012, v ktorom sa uvádza: „Ústavný súd v tejto súvislosti nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie krajského súdu bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. za také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu. Krajský súd sa stotožnil s podrobne odôvodneným právnym názorom okresného súdu, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo objasnil rozdiel, resp. vzťah medzi úrokmi z dohodnutého úveru a úrokmi z omeškania, ako aj otázku, prečo „zmluvný úrok vo výške 15,8 % ročne od 26. 8. 2009 do zaplatenia“ patrí sťažovateľke iba do splatnosti dlhu, a tiež výšku sumy (a štruktúru žalovanej čiastky) prislúchajúcej, resp. priznanej sťažovateľke, rozšíril vecnú argumentáciu na podporu

správnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, opätovne poukazujúc na štandardnú obchodnoprávnu judikatúru v tejto oblasti. Súčasne sa tým vyrovnal aj s námietkami sťažovateľky, ktoré sú z veľkej časti totožné s tými, ktoré uplatnila aj na ústavnom súde. Tento výklad považuje ústavný súd za ústavne akceptovateľný.“

28. Spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere predurčuje aplikáciu ustanovení Občianskeho zákonníka nielen na ochranu spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, ale aj na posúdenie všetkých iných právne relevantných skutočností z právneho vzťahu založeného touto zmluvou, i keď ide o absolútny obchod v zmysle Obchodného zákonníka. Ust. § 565 Občianskeho zákonníka, ktoré veriteľovi umožňuje pohľadávku plnenú v splátkach zosplatiť, ak to bolo dohodnuté, nepojednáva o žiadnych ďalších nárokoch veriteľa voči dlžníkovi, teda aj v tomto prípade prichádza do úvahy aplikácia ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a nárok veriteľa na úroky z omeškania. Z dikcie zákonného ustanovenia § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka nevyplýva, že by bol veriteľ oprávnený po zosplatnení celého dlhu (istiny, poplatkov a úrokov) požadovať okrem zákonom prípustných sankčných prostriedkov z omeškania dlžníka aj úroky z dlžnej sumy. V nadväznosti na uvedené je potom následne nutné vychádzať ustanovenia § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, z ktorého jednoznačne vyplýva, že dochádza aj k modifikácii peňažného nároku veriteľa, pretože zákon ustanovuje, že pokiaľ ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení už len úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Z dikcie uvedeného zákonného ustanovenia § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka tak nevyplýva, že by bol veriteľ oprávnený po zosplatnení celého dlhu (vrátane istiny, poplatkov a dovtedajších úrokov zosplateného dlhu) požadovať okrem zákonom prípustných sankčných prostriedkov z omeškania dlžníka aj úroky z dlžnej sumy.

29. Žalobca poukázal aj na ustanovenie § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka. K uvedenému treba uviesť, že z hypotézy danej normy možno vyvodiť, len to, že upravuje úplne odlišný vzťah a síce situáciu, keď dlžník vráti poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve, teda právna norma neupravuje situáciu po zosplatnení úveru veriteľom. Ani ustanovenie § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka nerieši otázku za aké obdobie sa platia kapitálové úroky.

30. Súd tiež poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 13Co/414/2017 zo dňa 25.09.2018, ktorý konštatoval, že dohodnuté úroky sú cenou za oprávnenie užívať veriteľov kapitál počas dohodnutej doby. Keďže ale po zosplatnení úveru dlžník už toto oprávnenie nemá, nemôže byť povinný zaň platiť. Odvolací súd udáva, že splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav, že požičaná suma istiny sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca, a za tento stav (poskytnutia lehoty na postupné splácanie) patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatennej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani nato, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomfortný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže

nárokovat' a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak by navyše odvolací súd takúto zmenu justifikoval, podporil by nielen hrubú nadvládu veriteľa, ale zároveň by podporoval aj stav, v ktorom veriteľ nie je nútený vymáhať svoju pohľadávku a odplatné úroky mu majú nahradiť stav jeho potenciálnej nečinnosti, resp. stav nespôsobilosti spotrebiteľa vrátiť požičanú istinu jednorazovo. Jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškani s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis. V danom protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. 87/1995 Z. z.

31. K tvrdeniu žalobcu, že nepoctivý dlžník je zvýhodňovaný, súd udáva, že veriteľ pristúpil k zosplatneniu úveru, t. j. vybral si jednu z možností, ktoré mu umožňuje zákon, mohol však využiť iné zákonné prostriedky, napr. ponechať vzťah bez zmeny, odstúpiť od zmluvy... Na doplnenie súd uvádza, že pri posudzovaní pozície dlžníka, ktorý by podľa niektorých názorov porušením povinnosti získal výhodnejšie postavenie oproti dlžníkom, ktorí svoje záväzky plnia riadne, nakoľko sa zbavil povinnosti plniť zmluvne dohodnuté plnenie (úroky) je potrebné brať do úvahy aj následok tohto porušenia, ktorým je skoršia ako pôvodne dohodnutá splatnosť celej pohľadávky. Dlžník v tomto prípade síce nemá povinnosť platiť (zmluvné) úroky, na druhej strane stráca výhodu splátok a je povinný zaplatiť celý dlh naraz a skôr, ako bolo pôvodne zjednané. Z pozície veriteľa to znamená, že síce stráca nárok na úroky, ale na druhej strane veriteľ má nárok na zaplatenie celého dlhu naraz bez čakania na jeho úhradu, ako je to v prípade postupného splácania. Otázka rýchleho vymoženého dlhu je spojená s predzmluvnou aktivitou (získovanie platby schopnosti klienta) a zabezpečením úveru.

32. Vzhľadom na uvedené, vychádzajúc z toho, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, podľa názoru súdu žalobcovi zmluvný úrok z omeškania odo dňa účinkov zosplatnenia nepatrí. Zmluvné úroky patria veriteľovi len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania /§R 59/1998, 4Obo 143/1998/. Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi.

33. Podľa § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

35. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

36. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

37. Súd uvádza, že podľa § 391 ods. 2 CSP je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Preto súd odkazuje na odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu v uznesení, č. k. 9Co/222/2017-154 zo dňa 12. septembra 2018, kde odvolací súd v bode 29. k argumentu žalobcu ohľadom jeho nároku na náhradu trov konania, že na príslušenstvo pohľadávky sa pri posudzovaní miery úspechu neprihliada konštatoval, že zásada úspechu vo veci je základným kritériom priznania náhrady trov konania a je upravená v ust. § 255 ods. 1 CSP. V prípade, že mala strana sporu úspech len čiastočný, platí pravidlo obsiahnuté v § 255 ods. 2 CSP, t.j. pomer úspechu vo veci. Úspech vo veci súd vždy skúma čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Plný úspech sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho

rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom vo veci samej, v prípade žaloby na plnenie ide nielen o istinu, ale aj o príslušenstvo, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v celom rozsahu. Nepatrný úspech (pôvodne upravený v ust. § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku platného a účinného do 30.06.2016) Civilný sporový poriadok aktuálne nepozná, zohľadňuje sa teda každý neúspech, a to vrátane neúspechu v časti príslušenstva pohľadávky. Pomer rozdelenia náhrady trov konania zodpovedá pomeru víťazstva strany vo veci samej zníženého o pomernú časť jej neúspechu. Pomer úspechu treba určiť vždy, ak má byť náhrada trov rozdelená, pričom sa určuje k celému predmetu konania.

38. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 a 3 CSP, keď žalobca bol v konaní úspešný len čiastočne. Nakoľko viaceré žalobcom uplatnených nárokov malo charakter opakujúcich sa plnení, súd za účelom ustálenia hodnoty uplatnených, resp. priznaných nárokov vychádzal z dátumu ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku, teda ku dňu 28.02.2019, kedy sa judikovaním nárokov určitým spôsobom ustálil vzťah medzi stranami sporu. Žalobca si v konaní uplatnil nárok na zaplatenie sumy 2.500 Eur, sumy 208,86 Eur, ktorá predstavuje nezaplatený obchodný úrok ku dňu zosplatnenia úveru, sumy 45 Eur, ktorá predstavuje poplatky za upomienky a výzvy, sumy 2,21 Eur, ktorá predstavuje vyčíslený úrok z omeškania ku dňu zosplatnenia úveru, obchodný úrok vo výške 19,53 % ročne zo sumy 2.500 Eur od 04.01.2012 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.708,86 Eur od 04.01.2012 do zaplatenia. Vychádzajúc z celkovej hodnoty nárokov, ktoré si žalobca uplatnil v žalobe, vrátane tých v kapitalizovanej podobe vo výške 7.994,72 Eur (úspech žalobcu vo výške 4.455,72 Eur (suma 2.500 Eur, suma 208,86 Eur, suma 2,21 Eur a úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.708,86 Eur od 04.01.2012 do 28.02.2019, t.j. 1.744,65 Eur) + jeho neúspech vo výške 3.539 Eur (suma 45 Eur a obchodný úrok vo výške 19,53 % ročne zo sumy 2.500 Eur od 04.01.2012 do 28.02.2019, t.j. 3.494 Eur)), vypočítal súd úspech žalobcu v percentuálnom vyjadrení 55,73 % a jeho neúspech 44,27 %. Vzhľadom na uvedené súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 11,46 % (55,73 % - 44,27 %). Súd v zmysle § 262 ods. 1 CSP v tomto rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, rozhodol len o nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia; o výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Piešťany.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP). Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP). Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 až 3 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 2 Exekučného poriadku).